सुन्दर्काएउं

XL.

ततस्ते राचनेन्द्रेण चोदिता मिल्लणां मुताः। निर्ययुर्भवनात् तस्मात् सप्तसप्तार्चिवर्चसः ॥१॥ महाबलपरीवारा धनुष्मत्तो महाबलाः। कृतास्त्राः परमेष्ठासाः परस्परकृतोग्रमाः ॥ २॥ मकार्जतचित्राङ्गैर्धजविद्गरलंकृतैः। तोयद्स्वननिर्धीपैर्वाजियुक्तैर्मकुार्यैः ॥३॥ ततः काञ्चनचित्राणि धनूंष्यमितविक्रमाः। विस्फार्यतः संकृष्टास्ति उवत इवाम्बुदाः ॥ ४॥ जघन्यतस्ततस्ते तु विदिवा किङ्गरान् रुतान् । बभूवुः शोकसंतप्ताः सबान्धवसुक्जनाः ॥५॥ ते परस्परसंरूर्पास्तप्तकाञ्चनकुण्डलाः। ग्रभिपेतुर्रुनूमलं तोर्णस्थमवस्थितं ॥६॥ मृजन्तो वाणवर्षाणि र्यस्वनक्यस्वनाः। वृष्टिमत्त इवाम्भोदाष्ट्र हाद्यामामुरम्बरं ॥ ७॥ ग्रवकीर्णास्ततस्तीस्तु रुनूमान् शर्वृष्टिभिः। ग्रभवत् संवृताकारः शैलराउिव वृष्टिभिः ॥ ८॥ स शरान् वञ्चयामास तेषामाशु चर्न् कपिः। र्थवेगं च वीराणां विचर्न् विमले अम्बरे ॥ १॥